

Anonymizované znenie

Preklad

C-30/21 – 1

Vec C-30/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

19. január 2021

Vnútroštátny súd:

Amtsgericht Lennestadt

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

11. január 2021

Žalobkyňa:

Nemzeti Utdijfizetesi Szolgaltato Zrt.

Žalovaný:

NW

Amtsgericht Lennestadt (Okresný súd Lennestadt, Nemecko)

Uznesenie

vo veci

Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., Národná správa cestného
mýta a. s. proti NW

Amtsgericht Lennestadt (Okresný súd Lennestadt)

11. januára 2021

[omissis]

rozhodol:

Konanie sa prerušuje.

Súd predkladá Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy
o fungovaní Európskej únie na rozhodnutie nasledujúcu otázku:

**Má sa článok 1 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ)
č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone
rozsudkov v občianskych a obchodných veciach vykladať v tom zmysle, že
súdne konanie, ktoré začne štátna spoločnosť na vymáhanie poplatku so
sankčnou povahou z dôvodu neoprávneného používania spoplatnenej cesty
voči fyzickej osobe s bydliskom v inom členskom štáte, patrí do pôsobnosti
tohto nariadenia?**

Odôvodnenie:

Žalobkyňa je maďarskou akciovou spoločnosťou so sídlom v Budapešti a voči
žalovanému s bydliskom v Nemecku si uplatňuje nároky na takzvané náhradné
mýto (dodatočný poplatok) za jazdu na spoplatnenej sieti diaľnic v Maďarsku.
Nemecké označenie žalobkyne je Nationale Mauterhebung Geschlossene
Dienstleistungs-AG (NMGD AG) (Národná správa cestného mýta a. s., NSCM
a. s.).

A. Právny základ/Vnútroštátne právo

Maďarský zákon o cestnej premávke obsahuje v § 15 ods. 1 úpravu, podľa ktorej
minister môže v nariadení podmieniť prevádzku určitých motorových vozidiel
úhradou poplatku. V § 33a ods. 1 je upravené, že za používanie verejných ciest
mimo obce, ktoré sú určené v osobitnom zákone, v určitom období, sa má zaplatiť
poplatok (poplatok za používanie) a v prípade nezaplatenia dodatočný poplatok.

Odkazuje sa na preložený výňatok z maďarského zákona o cestnej premávke [omissis], ktorý bol priložený k spisu.

Na základe tohto zákonného zmocnenia bolo vydané nariadenia ministra pre hospodárstvo a dopravu č. 36/2007 (III. 26.) GKM o mýte pre diaľnice, rýchlostné cesty a hlavné cesty (ďalej len „nariadenie o mýte“). Aj preklad tohto nariadenia bol priložený k spisu; na to sa odkazuje [omissis].

Za zaplatenie poplatkov, ktoré sú stanovené v nariadení o mýte, zodpovedá registrovaný držiteľ vozidla. To vyplýva priamo z § 15 ods. 2 maďarského zákona o cestnej premávke.

V § 7a ods. 7 nariadenia o mýte je upravené, že dodatočný poplatok (k tomu ďalej) vyberá žalobkyňa. Podľa § 1 nariadenia o mýte sa spoplatnené cesty používajú „v rámci občianskoprávneho vzťahu“.

Výška riadneho poplatku je upravená v § 6 nariadenia o mýte. Za bežné osobné motorové vozidlo podľa § 6 ods. 1 písm. a) kategórie D1 sa napríklad platí týždenný poplatok vo výške 2 975 HUF, § 6 ods. 6 nariadenia o mýte. To zodpovedá poplatku vo výške takmer 10 eur.

V § 7a ods. 1 nariadenia o mýte je upravené, že dodatočný poplatok alebo doplatok sa zaplatí, ak motorové vozidlo pri kontrole nemá platnú diaľničnú známku.

V § 7a ods. 10 v spojení s prílohou 1 bodom 1 nariadenia o mýte je upravená výška tohto doplatku. Pri platbe do 60 dní po prijatí výzvy na zaplatenie predstavuje doplatok 14 875 HUF, v prepočte takmer 50 eur. Ak k platbe nedôjde do 60 dní po prijatí výzvy na zaplatenie, tak sa dodatočný poplatok zvyšuje na 59 500 HUF, v prepočte 190 eur.

B. Vymáhanie dodatočných poplatkov

Žalobkyňa poverila a splnomocnila Ungarische Autobahn Inkasso GmbH (ďalej len „UAI GmbH“) so sídlom v Eggenfelden (Nemecko), aby preverovala motorové vozidlá registrované v Nemecku, ktorých sa týka dodatočný poplatok, respektíve ich držiteľov, a vymáhala náhradné mýto.

Podkladom pre preverovanie, ktoré vykonáva UAI GmbH, sú fotografie jednotlivých poznávacích značiek motorových vozidiel vytvorené elektronickým systémom, prostredníctvom ktorých sa zisťuje predpokladané porušenie mýtnej povinnosti dotknutých vozidiel. Na základe poznávacích značiek UAI GmbH zaobstará informácie o držiteľovi a potom prvou upomienkou spravidla vymáha jednoduchý doplatok vo výške 14 875 HUF. Hodnota v eurách, ktorá sa z toho vypočíta, sa mení podľa výmenného kurzu.

Popri náhradnom mýte ako takom sa zároveň účtujú inkasné poplatky, ktoré vznikli spoločnosti UAI GmbH. Zároveň sa dlžníkovi účtujú aj poplatky súvisiace so zistením držiteľa vozidla.

Ak po prvej upomienke nedôjde k platbe, ďalšou upomienkou sa uplatňuje zvýšený doplatok vo výške 59 500 HUF. Aj tu sa hodnota v eurách mení podľa výmenného kurzu.

C. Sporná pohľadávka

Žalovaný je držiteľom vozidla s nemeckou štátnou poznávacou značkou [omissis]. Žalovaný riadil toto vozidlo 19. decembra 2019 o 23h24 v Maďarsku aspoň krátko na spoplatnenej ceste predtým, ako si približne po 15 až 20 kilometroch kúpil na čerpacej stanici elektronickú diaľničnú známku.

Upomienkou z 10. marca 2020 [omissis] UAI GmbH poverená žalobkyňou vyzvala žalovaného na zaplatenie dodatočného mýta spolu so vzniknutými poplatkami.

Keďže žalovaný nereagoval, ďalšou upomienkou z 13. mája 2020 bol vymáhaný zvýšený doplatok vo výške 59 500 HUF, v prepočte 178,89 eura. Popri boli vyúčtované poplatky za spracovanie, výdavky za informácie o držiteľovi, paušálne výdavky a daň z obratu. Pre podrobnosti sa odvolávame na upomienky z 10. marca 2020 a 13. mája 2020 [omissis].

Celkovú sumu 260,76 eura si žalobkyňa teraz uplatňuje vo svojej žalobe. Zastáva názor, že ide o občianskoprávny spor. Z toho vyplýva právomoc vnútroštátneho súdu. Žalobkyňa tvrdí, že relevantnými sú v tejto súvislosti predpisy jednotlivého štátu, ktoré oprávňujú subjekt uplatňujúci si nárok a odôvodňujú jeho nárok. Preto sa podľa § 1 maďarského nariadenia o mýte má vychádzať z občianskoprávneho vzťahu. Okrem toho to vyplýva z toho, že vzťah medzi subjektom, ktorý si uplatňuje nárok, teda žalobkyňou, a účastníkmi cestnej premávky je upravený občianskym právom. Kúpou diaľničnej známky dochádza k uzavretiu vzájomnej zmluvy, ktorou účastník cestnej premávky nadobudne dočasné oprávnenie na používanie cesty pre určité vozidlo. Žalobkyňa nevydáva žiadne rozhodnutia, ale svoje pohľadávky uplatňuje jednoduchou výzvou na zaplatenie. Občianskoprávny výkon rozhodnutia je rozhodne nevyhnutný.

Žalovaný voči žalobe namieta, že si diaľničnú známku kúpil. Okrem toho namieta súdnu právomoc a porušenie *ordre public*.

D. Otázky súdu

Vnútroštátny súd má v rámci preskúmania svojej právomoci rozhodnúť, či sa medzinárodná právomoc riadi predpismi nariadenia č. 1215/2012 [nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012

o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie), nariadenie Brusel Ia]. V tejto súvislosti má súd značné pochybnosti o tom, či v prípade predmetného sporu ide o občianskoprávny spor v zmysle článku 1 nariadenia č. 1215/2012 alebo či nejde skôr o verejnoprávny spor, na ktorý sa nariadenie č. 1215/2012 neuplatní. Súd v súvislosti s tým vychádza z toho, že pre odpoveď na túto otázku nie je smerodajné vnútroštátne právo, ako to tvrdí žalobkyňa, ale skôr sa vyžaduje autonómny výklad. Pojem občianske a obchodné veci sa má vykladať pri zohľadnení cieľov a systematiky nariadenia č. 1215/2012, ako aj všeobecných právnych zásad, ktoré vyplývajú zo súhrnu vnútroštátnych právnych poriadkov (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 14. októbra 1976, LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co. KG/Eurocontrol, 29/76, ECLI:EU:C:1976:137; rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 11. júna 2015, Fahnenbrock a i., C-226/13, C-245/13 a C-247/13, EU:C:2015:383, bod 35).

V konaní, ktoré v najširšom zmysle súviselo s cestnou premávkou, Súdny dvor Európskej únie už rozhodol, že exekučné konanie začaté spoločnosťou, ktorá je vo vlastníctve územného samosprávneho celku, proti fyzickej osobe s bydliskom v inom členskom štáte na účely vymáhania nezaplatenej pohľadávky za parkovanie na verejnom parkovisku, ktorého prevádzkovaním bola uvedeným územným samosprávnym celkom poverená táto spoločnosť, pričom táto pohľadávka nemá sankčnú povahu, ale predstavuje len protiplnenie za poskytnutú službu, patrí do rozsahu pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012 (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. marca 2017, Pula Parking d.o.o./Tederahn, C-551/15, ECLI:EU:C:2017:193).

Súd však vychádza z toho, že vyššie uvedené rozhodnutie sa nedá aplikovať na predmetný spor. Podľa skutkového stavu, ktorý bol základom rozsudku z 9. marca 2017, bol účastníkovi cestnej premávky vydaný parkovací lístok (bod 16 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. marca 2017). Porovnateľná situácia by v predmetnom prípade nastala vtedy, ak by si žalovaný kúpil diaľničnú známku, a to navyše pri zohľadnení otázky, či sa tým skutočne uzatvorila občianskoprávna zmluva alebo či skôr nejde o verejnoprávny poplatok za štátnu službu, a to v neposlednom rade preto, že smerodajná vnútroštátna úprava (tiež) spadá do pôsobnosti smerníc 1992/62/ES a 2006/38/ES.

V predmetnom prípade však žalovaný vopred nekúpil žiadnu diaľničnú známku, na čo žalobkyňa uplatňuje poplatok, ktorý je v nemeckom preklade predložených právnych textoch označený ako „dodatočný poplatok“ alebo „doplatok“ namiesto skutočného mýta (a nie napríklad dodatočne; pozri výzvy na zaplatenie z 10. marca 2020 a 13. mája 2020 [omissis]). V tomto prípade ide podľa názoru súdu o sankčný poplatok jednostranne určený verejnoprávnym predpisom, ktorý nepredstavuje len poplatok za poskytnuté plnenie (inak ako v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. marca 2017, pozri bod 36). Súd preto vidí dôležité indície v prospech toho, že určenie a vymáhanie tohto poplatku so sankčnou povahou sa má posúdiť ako akt verejného orgánu s následkom, že na predmetný spor sa ustanovenia nariadenia č. 1215/2012 neuplatnia.